

Borgå den 31 januari 89.

Käre Far!

Brevet med dagens post var ett glatt
afbröt i vårt vardagslif. Tack för det!
Det kom såsom en helning till vår 26
åriga pias födelsedag, som lifligt leget
för oss. Samma spåda ljud, som då
uppenbarade sig första gången inom
vårt hem, höres åter här, men icke
mera så främmande för mor och
far, som då. "Paulus Bernhard"
klingar icke väl i Morfars öron. Men
Morfars har rätt att kalla honom Paul
eller Bernhard? Jag förmodar, han
kommer att kallas med alla varian-
ter af de begge namnen. I mina
öron klinga de väl. Paavo blir väl
det, jag mest tilltalas af. — Hoppas
syster Eva försonar sig dermed —
Vår få vi dig hit? Gosseu har redan
tagit sig så pass, att han kan presen-

teras för sin moster, som ej för-
står sig på de minsta pyren. Men
han har ju redan uppleft en
nåmurdag: Paulus, Paavali, Paavo.
Icke alla bestå sig tre namn sam-
ma dag.

Ikken vore det bestäldt med nyk-
terheten i Borgå, om den uppbars
ensamt af mig. Men å andra sidan
har man vältrat på mina skuldror
hela länets. Jag behöfver därför
medhåll äfven från andra trakter,
än vårt goda Borgå. ^{och här} Äfven Björk
udden hör till det område, som
jag har att vara för. Där jag
det stöd, jag behöfver? Den 10
februari ämnar jag tala om
"Finlands rusdrykslagstiftning" inför
allmogem och ståndspersoner i
Sibbo, på en bondgård i Mickby.
Förliden söndag talade jag i Pernu,

uti Forsby folkskola, inför 200 personer.
om "Dryckenskapen och hvad derom sä-
ges i bibeln". Jag tog ämnet ur "De
lilla Bibelkonkordansen", som finnes
på Björkudden äfven, och uppslog
med ledning af den alla de ställen
i bibeln, der det talas om nämnda
last, samt värdjade till vår egen
erfarenhet angående rusdryckers
bruk. Jag talade i öfrigt fritt under
två timmar och beundrade mina
åhörarens uppmärksamhet och uthål-
lighet. Isynnerhet var der en äldre
geinna, som satt alldeles framför
mig och ofvänst riktade sina vackra
tänkande ögon på mig. Efter mig
talade en skomakare, f. d. svår
drickare, absolutist sedan fem år till-
baka, öfver detta bibelspråk: "Faren efter
frid med alla och efter helgheten, utan
hvilken ingen skall se Herren", Ebrees
brefs. 12: 14. och jag måste bekänna,

fränsedt språket, föredraget var ett
bland de bättre. Det inhördes med
stundast uppmärksamhet af en
publik, som redan hade bort ut-
trötts af mitt långa andragande.

Vid tillfället sjöngos dessutom tre
psalmer. Och jag tror flertalet var
belåtet. Samma dag talade jag uti
Tlby, öfver samma ämne, uti en
bondstuga, inför omkr. 70 personer.

I vårt byggnads-företag har jag viner-
ligen tecknat aktier för en ganska
stor summa, men bakom mig
står hela Borgå Nykterhetsförening,
och vår biskop har lofvat oss en
rundlig summa, såsom skänk, så-
snart han blir skuldfri, hvilket
borde ske inom två år. Af egna
skulder har jag numera kvar 4000,
utom det, jag är skyldig åt min gam-
la faster här i Borgå. Där jag lefva,
tillfaller större delen af hennes for-

31.1. 1889

dran mig och min familj, efter hvar
gummans död. Till bror Alfred är
ej mera skyldig något. Guds vore
del visst att blifva helt och hållet
skuldfri. Men barnen kosta ännu
så mycket. Och, om jag också icke ger
ut stora summor för eget behof,
ej heller sina använder för sig själv
nånnvärdt, springa dock slaktar-
na, innan de hinna slita börsen, nu-
derbart fort. Men om två år har
jag några hundra mark mera än
nu. Vi, d. v. s. lektorerna här, ha
sält skog från Ebbe. Köpeskillingen
kapitaliseras, och räntan tillfaller
lektorerna. Den torde komma att
uppgå till omkring 1500 mk, eller
300 mk per man. Hvad jag nu
närmast skulle ha behof af vore
medel till en ny segelbåt, ty Thua
befinnes gammal och alltför trång.

Jag har äfven stått i underhållningar
om en sådan. Ritning har jag re-
dan, gjord af en mycket skicklig
båtkonstruktör i Norge. För-
modligen får jag den dock ännu
icke till nästa höstmar. —

Äfven "Drömmarnasland" öf-
skade jag lösa in medan de
ännu stått för 800 rik.
Icke för att de bygga redan nu
något annat än ett båthus
möjligen. Men för att ha det
såsom en utfläkt under vå-
ra färder mellan Borgå och
Björkudden, samt Björkudden
och Svarlbäck. — Jag har
ännu ej blifvit så gammal,
att alla ungdomsdrömmar
försunnit. — Visst kommer
väl några af oss till Björkudden

i park. Bebborne bore nog för-
diga att komma när som helst,
om det berodde på dem. Även de
andra barnen längta dit. Kan-
ske Karin och Anna nu kom-
ma i turen. Elsa och Tugrid blif-
va nog äfven lediga. Men huru
det går med Mike, kan jag ej så
säkert säga. Han vågas måhän-
da stanna här med Mor och far
för att tintera. —

Pariserexpositionen har aus-
ej intresserat oss. Nog bråkas äf-
ven här för säker, men vi ha stälet
oss utanför. Få se huru det ser ut
i Frankrike, när expositionen
borde öppnas? Dagens händelser der
båda icke synnerligen godt. —

Vid uppgörandet af statistiken öfver
drunkarens och absolutistens löfslänge
har, såsom finnes anmärkt i dagens
Finland, förbisett så viktiga faktorer

som dessa, att absolutister ännu fin-
nas högst få, de flesta från äldre
år och från de mest betrusade folk-
klasserna. Men låt våra barn, som
icke förstört sig med rusdrycker
bygga egna bon och låt sedan
deras barn bilda stam för sta-
tistiska beräkningar angående lifs-
längd, så få vi se. Hvarföre har
man redan nu särskilda lifsförsäk-
ringsberäkningar för absolutisterna
och särskilda för förbrukare af alko-
hol drycker, öfverallt der erfarenhet på
dessa områden vunnits? Beräkning-
ar, som utvisa betydligt lägre premi-
er för de förra.

Tack för löftet om penningar!
De äro välkomna, när de komma.
Juna blir glad, om Morfar hälsar på i
hennes skola. Jag öfvervar ju der en
liten festlighet, då skolan öppnades
den 14. Gud skydd Eder alla alltså. Skermt.